

lende om det fgl. Theaters Præstationer, og jeg takker den høitærede Minister for den Henviisning, han gav mig til, at jeg selv skulde gaae hen og overbevise mig om, at Tragødien Correggio blev giben godt, — ja! der følger jo rigtignok ingen Billet med, men jeg takker imidlertid for Henviisningen. Naar den ærede Minister udtalte sig derhen, saaledes forstod jeg ham, som om jeg — idet jeg henviste til, at der var skrevet meget om Theatret og Theatervæsenet i vore Blade — fandt det rigtigt, hvad der i saa Henseende var skrevet, saa har jeg paa ingen Maade villet udtale mig saaledes. Saameget er imidlertid vist, — og man har et gammelt Ordsprog, som siger, „der gaaer ikke Røg af en Brand, uden at der har været Ild i den“, — at Noget maa der vist være i det, men det, jeg udtalte, var, at det forekom mig, at man nu i den allerseneste Tid var paa gode Veie til at udvikle Theatrets Kræfter og virkelig give noget Godt, hvilket kunde foranledige os til at votere det Tilskud, som forlanges, og jeg søiede det Haab til, at dersom man vedblev paa den Maade, saa vilde den Tid maaffee ikke være fjern, da Tilskudet vilde blive mindre og tilfaldt maaffee ganske kunde bortfalde. Jeg skal ikke nægte, at jeg troede dertil at lægge en Slags Hensigt til den høitærede Cultusminister om, at han særlig vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Theatrets Bestyrelse arbejdede i denne Retning, og at jeg var overbevist om, at han stadigt, naar den Sag maatte komme for, vilde, uagtet sine mange andre Embedsforretninger, have sin Opmærksomhed henvendt paa den. Dette har jeg sagt, hvorimod jeg paa ingen Maade har villet angribe Theatrets Præstationer eller underkaste det Kritik. Jeg troer, som sagt, at man skal lade Theatret Ro til at udvikle sig, og gjør man det, troer jeg ogsaa, at der vil kunne udvikle sig noget Godt deraf, og at Theatret engang i Tiden, jeg vil ønske snart, igjen vil komme til at hævde den Plads, det tidligere har indtaget som en virkelig national Kunstanstalt, og det har jo nu meget mere Grund til at anstrænge sig, for at naae dette Maal, end det tidligere havde, da det ikke var undergivet privat Concurrence.

J. M. Hansen: De Uttringer, jeg før tillod mig, bleve betegnede af den høitærede Cultusminister som forblommede og skjulte Hentydninger. Jeg troer, de vare alt Andet end forblommede og skjulte, og det viste sig ogsaa, at den ærede Cultusminister havde fuldkommen forstaaet dem; thi han viste bestemt, hvad jeg der sigtede til. Jeg troer derfor, at disse stærke Ord angaaende mine Uttringer vare fuldkommen ubegrundede, og jeg maa beklage, at den høitærede Cultusminister ikke har hørt ret, hvad jeg sagde, thi saa vilde omtrent Alt, hvad han anførte, have været overflødigt. Alt det, han anførte for at vise, hvorledes Tilfældet var, rammede aldeles ikke, hvad jeg sagde, thi jeg har udtrykkelig sagt, at jeg saae bort fra Spørgsmaalet i det Hele om, hvorvidt dette Indgreb, dette Forbud, der var fæet, var berettiget eller ikke; jeg holdt mig aldeles udenfor Spørgsmaalet om den juridiske Berettigelse, og det var alene det, som den ærede Cultusminister gik ind paa. Jeg udtalte ikke den Mening, som den ærede Cultusminister yttrede, men jeg gjorde den Betragtning gældende, at man ikke smaalig skal pille ud af Bevillingen et enkelt Ord, saasnuart et saadant kan tages i to forskjellige Betydninger, og see, om det ikke kunde tillade en anden Fortolkning end den almindelige, og derefter skride frem, som om det var en Oldermænd imod en Bønhaas; det troer jeg ikke er passende for en saadan Anstalt. Man skal ganske vist holde sig til Bevillingerne og ikke fryde dem overende, men man skal ikke ængstelig klamre sig fast derved og med Skarpsindighed udpille enkelte Ord og see, om de ikke kunne tillade forskjellige Fortolkninger. Naar vi nu høre, at det er den nuværende Theaterdirecteur, der har sat Sagen igang, saa vil jeg spørge, hvorledes det vil gaae, naar Theatret skifter Directeur — vi have jo før fæet, at Folk i denne Post ogsaa kunne skifte — og en anden Mand med et andet Begreb om, hvad Lysspil betyder, kan komme til Roret; skal da vedkommende Theatre, som have sliige Bevillinger, undergaae en Forandring i deres hele Stilling, fordi den nye Theaterdirecteur har en anden Mening om, hvorledes Ordene skulle fortolkes, end den